

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-245/17

**Pedro Viejobueno Ibáñez
i
Emilia de la Vara González
przeciwko
Consejería de Educación de Castilla-La Mancha**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha)

Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 1999/70/WE – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Klauzula 4 – Zasada niedyskryminacji – Uregulowanie krajowe umożliwiające zakończenie umów o pracę na czas określony, w przypadku gdy powód zatrudnienia przestaje istnieć – Nauczyciele zatrudnieni na okres roku szkolnego – Rozwiązanie stosunku pracy w dniu zakończenia zajęć dydaktycznych – Organizacja czasu pracy – Dyrektywa 2003/88/WE

Streszczenie – wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 listopada 2018 r.

1. *Polityka społeczna – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Dyrektywa 1999/70 – Zakaz dyskryminacji pracowników na czas określony – Nauczyciele zatrudnieni na okres roku szkolnego jako członkowie urzędniczego personelu tymczasowego – Rozwiązanie stosunku pracy w dniu zakończenia zajęć dydaktycznych – Uregulowanie krajowe umożliwiające zakończenie umów o pracę na czas określony, w przypadku gdy powód zatrudnienia przestaje istnieć – Dopuszczalność*

(dyrektywa Rady 1999/70, załącznik, klauzula 3 pkt 1, klauzula 4 pkt 1)

2. *Polityka społeczna – Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników – Organizacja czasu pracy – Prawo do corocznego płatnego urlopu – Nauczyciele zatrudnieni na okres roku szkolnego jako członkowie urzędniczego personelu tymczasowego – Rozwiązanie stosunku pracy w dniu zakończenia zajęć dydaktycznych – Pozbawienie przynależnych do tego roku szkolnego dni płatnego urlopu wypoczynkowego – Wypłata ekwiwalentu pieniężnego z tego tytułu – Dopuszczalność*

(dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/88, art. 7 ust. 2)

1. Klauzulę 4 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., ujętego w załączniku do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które zezwala pracodawcy na zakończenie w ostatnim dniu zajęć dydaktycznych stosunku pracy na czas określony

nawiązanego przez nauczycieli zatrudnionych na okres roku szkolnego jako członkowie personelu tymczasowego z tego powodu, że warunki niezbędnego i pilnego charakteru, od których było uzależnione ich zatrudnienie, nie są już po tym dniu spełnione, podczas gdy stosunek pracy na czas nieokreślony nawiązany przez nauczycieli, którzy mają status urzędników, trwa.

W istocie okoliczność, że w dniu zakończenia zajęć dydaktycznych nie zakończono stosunku pracy nauczycieli podlegających regulaminowi pracownikom urzędników lub że ten stosunek nie został zawieszony, jest nierozdzielnie związana z samym charakterem stosunku pracy tych pracowników. W istocie pracownicy ci mają zajmować stanowisko stałe właśnie dlatego, że zostali zatrudnieni w ramach stosunku pracy na czas nieokreślony.

Natomiast stosunki pracy na czas określony, takie jak nawiązane przez zainteresowanych, charakteryzują się tym, jak wynika to z klauzuli 3 pkt 1 porozumienia ramowego, że pracodawca i pracownik w momencie zawarcia tych stosunków uzgodnili, że zostaną one zakończone w przypadku wystąpienia warunków określonych w sposób obiektywny, takich jak wykonanie określonego zadania, wystąpienie danego zdarzenia lub nadejście określonej daty (zob. podobnie wyroki: z dnia 5 czerwca 2018 r., Grupo Norte Facility, C-574/16, EU:C:2018:390, pkt 57; a także Montero Mateos, C-677/16, EU:C:2018:393, pkt 60).

W tych okolicznościach, ponieważ, jak przypomniano co do zasady w pkt 33 i 36 niniejszego wyroku, porozumienie ramowe zasadniczo uznaje zasadność korzystania z stosunków pracy na czas nieokreślony, tak samo jak ze stosunków pracy na czas określony, i nie określa przesłanek, przy wystąpieniu których można skorzystać z takich stosunków, różnica w traktowaniu, która, tak jak ta będąca przedmiotem postępowania głównego, polega wyłącznie na tym, że stosunek pracy na czas określony dobiegł w określonej dacie końca, podczas gdy stosunek pracy na czas nieokreślony nie został w tej dacie zakończony, nie może zostać podważona na podstawie tego porozumienia.

(zob. pkt 43, 44, 46, 54; pkt 1 sentencji)

2. Artykuł 7 ust. 2 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które pozwala zakończyć w ostatnim dniu zajęć dydaktycznych stosunek pracy na czas określony nawiązany przez nauczycieli zatrudnionych na okres roku szkolnego jako członkowie personelu tymczasowego, mimo że pozbawia to tych nauczycieli przynależnych do tego roku szkolnego dni płatnego urlopu wypoczynkowego, o ile wspomniani nauczyciele otrzymują ekwiwalent pieniężny z tego tytułu.

(zob. pkt 58; pkt 2 sentencji)